

[Henry Christensen.]

stærk tilhænger af, nemlig merværdiafgiften. Merværdiafgiftens princip er jo, at dér beskattes man også ved hver omsætning, men således, at den skat, der er erlagt ved varens indgang, trækkes fra, når varen går ud fra den pågældende virksomhed. Det er altså kun merværdien, der beskattes. I betænkningen, der omhandler merværdiafgiften, har man også omtalt andre afgiftsformer, herunder også det system, der hedder det kumulative afgiftssystem. Det tager man ud fra en række argumenter afstand fra, men nu stilles vi over for et forslag, der i sit princip er i klar modsætning til det, man ellers vil nå frem til, idet der skal præsteres ny afgift, hver eneste gang et brugt automobil omsættes.

For det første kan man karakterisere det som principløshed. For det andet er det en hensynsløs form over for det erhverv, automobilerhvervet, som jo ellers er hårdt spændt for, hvad afgifter til staten angår. Brugte biler i Danmark er i forvejen dyre, dyrere end i de fleste andre lande, fordi vi i Danmark har en så ekstraordinær høj beskatning af biler. Men nu skal de brugte biler altså gøres endnu dyrere, og den tilfældighed, om en brugt bil omsættes 2, 3, 4 eller 5 gange, vil være afgørende for, om afgiften skal være 1.000, 2.000, 3.000 eller 4.000 kr. større. Dette er en vilkårlighed i vor beskatningspolitik, som er urimelig.

Gør det heller ikke indtryk på den socialdemokratiske regering, at der her er tale om et forslag, der i usædvanlig grad er udtryk for en asocial linje, idet det i høj grad rammer både arbejdere og landbrugere, der er henvist til stor udstrækning at købe brugte biler af økonomiske grunde? Det er de økonomisk svagere, man nu har fået øje på og rammer hermed. Og hvad har man egentlig forestillet sig med hensyn til det kolossale brugtvoagnslager, som findes ude omkring i erhvervslivet, og som de pågældende har anskaffet uden at kunne regne med, uden at have nogen grund til at regne med, at de ville blive stillet over for et forslag som det, der nu foreligger?

Men dette er ikke den eneste nye beskatningsform for automobiler. Man kommer minsandten med ét forslag til, nemlig et forslag om en forhøjet toldafgift på alle de biler, der importeres fra ikke EFTA-lande.

Hvordan har regeringen egentlig fundet på at engagere sig i denne form for eventyrpolitik? Skal Danmark nu optræde ekstraordinært elskværdigt over for det England, der brød sine EFTA-forpligtelser over for Danmark? Jeg tror ikke, man vinder respekt for dansk optræden på den måde.

Hvad der er værer, er imidlertid, at den højtærede finansminister udtrykkelig har henvist til, at dette skulle være et led i en handelspolitik, at dette skulle have betydning for eksportører i Vesttyskland. Det er altså en aktiv handelspolitik, regeringen her under dække af et finansielt forslag søger at stille op. Men virkningen over for fællesmarkedet, over for Vesttyskland, over for Frankrig, over for Italien er den, at man til disse lande siger: vi nøjes ikke bare med den told, der i forvejen er højere end tolden over for EFTA-lande; vi vil nu vise, hvor stærkt Danmark er. Vi skal nu optræde som de stærke i handelskrigen i Europa, og så håber vi, at dette skal gøre indtryk i de lande, hvis eksport til Danmark målt med disse landes samlede eksport naturligvis kun er beskeden, og at det skal påvirke dem på den ene eller den anden måde. Det er højt spil, man driver. Danmark har jo samtidig andre væsentlige interesser. Danmark har store eksportinteresser inden for det europæiske fællesmarked. Danmark har en betydelig interesse i at skabe en goodwill i fællesmarkedet, således at vi har muligheder for at opnå fordele i form af en vis hensyntagen til danske eksportinteresser, og således at vi, hvor det er muligt, kan få en mildere behandling, end gennemførelsen af de meget strenge landbrugsordninger inden for EEC-området ellers vil medføre. Tror man, det foreslåede er vejen til at skabe forståelse herfor? Lovforslaget svækker Danmarks handelsposition. Man driver højt spil med meget betydelige danske eksportinteresser.

Den politik, man her lægger op til, turde også være klart i strid med det, som folkettinget ville give udtryk for med de nye linjer i markedspolitikken, der blev vedtaget i efteråret. Hvad mener man med at ville forsøge en dansk indsats, der skaber større skel i den europæiske markedspolitik? Det er et klart tilbageskridt.

Vi troede, der var enighed om, at en øget liberalisering af handelspolitikken i Europa